

november razdre
statve poletne bitke
umije stebrišče obrazov
pokoplje mrlice

med vrhom neba dnem mórja
vse prazno samo upepeljena ptica
neužitni plen in hudi pes spomina
davni pol blazni refren ukaza

in zdaj boš moral urediti vrste
in prešteti izgube
november razdre
statve poletne bitke

4

morda je zorelo v krvi
ukaz ni prišel v trenutku
molče se je že dolgo pripravljalo

ukaz nejasno oblikovan
nikomur naslovljen
nikomur namenjen
kdor ga je prestregel
s svojim skritim sprejemnikom
ga je moral razbrati sam
je moral razbrati sam

narediti si je moral ladjo
izmisliti morje kolhido
runo in vse tudi ukaz

nič ni bilo ukazano in nikomur
vse si si moral izmisliti
morda je zorelo v krvi

5

stare prerokbe
so govorile

ko najdete runo
kako mu boste ubežali
če se spremeni v dim
če zgrešite vesolje
svojih lobanj in zdrvite

naravnost v žrelo sonca
in če še sonce razpade
v minus in plus
ter vas lastna molitev
udari s kamnom po glavi

so govorile
stare prerokbe

6

napačen zemljevid so nam dali
na našo trmasto pot

in se nam zdaj posmehujejo
skriti za svojimi lutkami

v strahu da bomo vendarle zarjaveli

bojijo se naliva potopljenih mest
ki jih odkrivamo

ker vedo da jim oči
ne bi prenesle svetlobe

ostro sijoče skozi stoletja morij

in jih je groza
da bomo zavrtali v kamne
in poiskali na dnu
pragnezdo ognjev
ter sfingi v njem

izrezali iz srca

odgovor na večno uganko
ter se bo zrušila
senca njihovega poletja

zrušila hladeča beda stonog
in ne bo več luknje za beg

z noži v rokah se bojijo
na vseh oblak
vsa morja vsi oceani
so obkroženi z njimi